



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedkyne senátu JUDr. Eleny Závadskej a členov senátu, JUDr. Idy Hanzelovej, JUDr. Jozefa Hargaša, Anny Žákovej a JUDr. Evy Babiakovej CSc., v právnej veci navrhovateľa **L. K.**, obyvateľa v P., V. U.. č. 14, proti odporkyni **S. P. - Ú.** v B., U. X.. A. č. 8, o invalidný dôchodok, na dovolanie odporkyne proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. apríla 2006 sp. zn. 5 So 29/2005-37, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne **z a m i e t a.**

Účastníci nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 7. septembra 2004 č. k. 4 Sd 30/2004-19 potvrdil rozhodnutie odporkyne z 9. septembra 2003 číslo X., ktorým s účinnosťou od 8. októbra 2003 podľa § 29 a § 96 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) odňala

navrhovateľovi invalidný dôchodok, lebo nesplňuje zdravotnú podmienku trvania nároku na túto dávku, lebo nie je invalidný, ale len čiastočne invalidný. Odporkyňa o priznaní čiastočného invalidného dôchodku súčasne s rozhodnutím o odňatí invalidného dôchodku nerozhodla.

Navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne a žiadal ho zrušiť.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom zo 7. apríla 2006 sp. zn. 5 So 29/2005-37 rozsudok súdu prvého stupňa zo 7. septembra 2004 č. k. 4 Sd 30/2004-19 zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne z 9. septembra 2003 číslo X. zrušil, lebo podľa jeho názoru došlo k odňatiu invalidného dôchodku (za ktorý sa od 1. januára 2004 považuje čiastočný invalidný dôchodok) navrhovateľa bez toho, aby bolo dostatočným spôsobom zistené, či navrhovateľov zdravotný stav sa natoľko zlepšil, aby mu nebránil vykonávať jeho doterajšie zamestnanie. Súčasne poukázal na procesné pochybenia odporkyne, ktoré mali podľa jeho názoru vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

Vo včas podanom dovolaní proti tomuto rozsudku namietala odporkyňa, že odvolací súd rozhodol nesprávne, lebo námietky navrhovateľa ohľadom jeho zdravotného stavu boli riadne posúdené a posudkový záver o jeho dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave vyplýva z vykonaného dokazovania. Uviedla, že procesné pochybenia jej odvolací súd vytýkal nedôvodne. Domáhala sa preto zrušenia druhostupňového rozsudku a vrátenia veci na nové rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Navrhovateľ žiadal dovolanie odporkyne zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 250s ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) prejednal vec bez pojednávania (§ 243a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že dovolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že odporkyňa odňala navrhovateľovi invalidný dôchodok s odôvodnením, že jeho nárok na invalidný dôchodok zanikol, lebo nesplňuje zdravotnú podmienku pre trvanie nároku na túto dávku.

Z písomného vyhotovenia rozhodnutia odporkyne nemožno zistiť, ktoré vyšetrenia a ktoré závery posudkových orgánov boli podkladom pre rozhodnutie odporkyne, lebo posudok posudkovej komisie S. P. pobočky v P., ktorý bol podkladom jej rozhodnutia neoznačila spôsobom, ktorým by bolo možné ho identifikovať.

Z rozhodnutia preto nemožno zistiť, aké dôkazy boli podkladom rozhodnutia, ani akými závermi sa pri posudzovaní dôkazov odporkyňa riadila.

V pripojenom dávkovom spise navrhovateľa sa nachádzajú posudky posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia č. 4 S. P., pobočky v P. zo 7. júla 2003 a z 8. decembra 2003, podľa ktorých od 7. júla 2003 už navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) ale je len čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 uvedeného zákona. K rovnakému záveru o rozsahu zdravotného poškodenia a o jeho vplyve na rozsah zachovanej pracovnej schopnosti navrhovateľa dospel aj MUDr. J. K., posudkový lekár S. P. - Ú. v B., so sídlom v Košiciach v posudku z 10. februára 2004 a z 25. mája 2004 a 22. mája 2005, z ktorých vyplýva, že navrhovateľovi boli zistené poúrazové ťažké artrotické zmeny hlavice pravej stehnovej kosti, ťažké poúrazové artrotické zmeny na pravom členku s jeho následným znehybnením, organická afektívna porucha, poúrazová atrofia pravého optického nervu a parciálna ľavého

optického nervu, ako aj divergentný strabizmus pravého oka. Oproti roku 1994, kedy sa stal navrhovateľ invalidným, došlo k stabilizácii jeho zdravotného stavu a nutnosť výmeny endoprotézy v pravom bedrovom kĺbe sa nepotvrdila. Pri takto zistenom zdravotnom stave preto považoval navrhovateľa za čiastočne invalidného, nie však za invalidného, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné a duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností zdravých občanov na výkon sústavného zamestnania tak, ako to vyplýva z §§ 29 a 37 zákona o sociálnom zabezpečení, ale aj z § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

Hoci posudky posudkových lekárov sú v zásade zhodné o miere zlepšenia zdravotného stavu navrhovateľa, treba súhlasiť s právnym názorom, obsiahnutým v rozsudku odvolacieho súdu, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Skutočnosť, že v dávkovom spise odporkyne sa nachádzajú dôkazy o posúdení zdravotného stavu navrhovateľa neznamena, že navrhovateľ mal možnosť zistiť, z akých skutkových okolností odporkyňa vychádzala pri rozhodovaní o odňatí jeho invalidného dôchodku a svoje práva kvalifikovane brániť, a to tým skôr, že samotné tlačivo, na ktorom je zaznamenaný obsah posudkových záverov z 10. februára 2004 obsahuje text, podľa ktorého do údajov, o lekárskom vyšetrení a posudkovom závere je účastníkovi zakázané nazerať a robiť si z nich výpisy, čím došlo k ohrozeniu práv navrhovateľa, obsiahnutých v § 126 zákona o sociálnom zabezpečení v spojení s ustanoveniami Správneho poriadku, ale aj práv, ktoré mu zaručuje § 190 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Okrem toho spochybňuje hodnovernosť a úplnosť skutkových podkladov a odborných vyšetrení k záveru o invalidite, alebo čiastočnej invalidite navrhovateľa aj skutočnosť, že v zázname lekárskej správy z 22. mája 2005 sa nenachádza ani označenie ošetrojúceho lekára navrhovateľa a posudkový lekár sa v závere svojho posudku nezaoberal dôvodnosťou záveru o zániku invalidity od 7. júla 2003, ale ďalším trvaním invalidity (pôvodne čiastočnej invalidity) po 22. februári 2005. Už samotná táto skutočnosť vzbudzuje pochybnosti o tom, či posudkový lekár mal pred záverom o invalidite, alebo čiastočnej invalidite navrhovateľa zhromaždené všetky potrebné výsledky vyšetrení a úplnú zdravotnú dokumentáciu a či boli odstránené pochybnosti

o skúmaní dôvodnosti zániku invalidity k 7. júlu 2003 a jej zmeny na čiastočnú invaliditu podľa zákona o sociálnom zabezpečení.

Tieto procesné pochybenia odporkyne mali za následok, že jej rozhodnutie nie je dostatočne doložené obsahom vykonaného dokazovania a navyiac medzi rozhodnutím odporkyne a obsahom spisov nemohol navrhovateľ zistiť priamu príčinnú súvislosť, a ani pri použití zásad logického myslenia z neho nemohol vyvodiť, ktoré dôkazy boli podkladom pre rozhodnutie odporkyne.

Na základe uvedených skutočností možno považovať za vecne správne rozhodnutie odvolacieho súdu zo 7. apríla 2006 sp. zn. 5 So 29/2005-37, ktorý zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že rozhodnutie odporkyne z 9. septembra 2003 číslo X. zrušil a vec vrátil odporkyne na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Dovolací súd preto musel dovolanie odporkyne, podané proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. apríla 2006 sp. zn. 5 So 29/2005-37 zamietnuť podľa § 243b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V dovolacom konaní navrhovateľovi trovy nevznikli a odporkyňa v konaní úspech nemala, preto účastníci nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2008

JUDr. Elena Z á v a d s k á, v. r.
predsedkyňa senátu

Za správnosť vyhotovenia :